

der begrundes hemmeligholdelse, herunder hensynet til den oplysningen angår (nr. 2), eller hvis videregivelsen er nødvendig for udførelsen af en myndigheds virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe (nr. 3).

Efter persondatalovens § 8, stk. 3, må forvaltningsmyndigheder, der udfører opgaver inden for det sociale område, kun videregive oplysninger omfattet af § 8, stk. 1, og § 7, stk. 1, hvis betingelserne i § 8, stk. 2, nr. 1 eller 2, er opfyldt, eller hvis videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling eller nødvendig for, at en myndighed kan gennemføre tilsyns- eller kontrolopgaver.

2.4. Sundhedsloven

Sundhedsloven indeholder nærmere regler om tavshedspligt og om videregivelse og indhentning af helbredsoplysninger mv. inden for og fra sundhedsvæsenet. Reglerne har karakter af en specialregulering i forhold til forvaltningslovens og persondatalovens almindelige videregivelsesregler, jf. herom pkt. 2.2 ovenfor.

Efter sundhedslovens § 43, stk. 1, kan sundhedspersoner som udgangspunkt kun videregive oplysninger om en patients helbredsforhold, øvrige rent private forhold og andre fortrolige oplysninger til myndigheder, organisationer, private personer m.fl. til andre formål end behandling, hvis patienten samtykker heri.

Det følger imidlertid af sundhedslovens § 43, stk. 2, nr. 2, at en sundhedsperson uden patientens samtykke kan videregive helbredsoplysninger mv., når videregivelsen er nødvendig for berettiget varetagelse af en åbenbar almen interesse eller af væsentlige hensyn til patienten, sundhedspersonen eller andre. Bestemmelsen forudsætter, at sundhedspersonen i det enkelte tilfælde foretager en konkret vurdering af, om videregivelsen er nødvendig og berettiget. Bestemmelsen medfører ikke en pligt til at videregive oplysninger.

2.5. Psykiatriloven

Lov om anvendelse af tvang i psykiatrien indeholder i kapitel 4 bestemmelser om opfølgning efter udskrivning. Efter § 13 a har overlægen ansvaret for, at der for patienter, som efter udskrivning må antages ikke selv at ville søge den behandling eller de sociale tilbud, der er nødvendige for patientens helbred, indgås en udskrivningsaftale mellem patienten og den psykiatriske afdeling samt de relevante myndigheder, privatpraktiserende sundhedspersoner m.fl. om de behandlingsmæssige og sociale tilbud til patienten. Hvis en patient, der er omfattet af § 13 a, ikke vil medvirke til indgåelse af en udskrivningsaftale, har overlægen efter lovens § 13 b ansvaret for, at den psykiatriske af-

deling i samarbejde med de relevante myndigheder, privatpraktiserende sundhedspersoner m.fl. udarbejder en koordinationsplan for de behandlingsmæssige og sociale tilbud til patienten.

Efter psykiatrilovens § 13 c kan den psykiatriske afdeling (uden samtykke) videregive oplysninger om patienters rent private forhold til andre myndigheder, privatpraktiserende sundhedspersoner m.fl., hvis videregivelsen må anses for nødvendig af hensyn til indgåelse af og tilsyn med overholdelse af en udskrivningsaftale eller en koordinationsplan. I samme omfang kan myndigheder og privatpraktiserende sundhedspersoner m.fl. (uden samtykke) videregive oplysninger om patienter til den psykiatriske afdeling og andre myndigheder, privatpraktiserende sundhedspersoner m.fl. Bestemmelsen medfører ikke en pligt til at videregive oplysninger.

3. Justitsministeriets overvejelser

3.1. Lovforslagets udformning

3.1.1. Som anført ovenfor under pkt. 1.2 har der i Frederiksberg Kommune udviklet sig et samarbejde mellem politiet, de sociale myndigheder og social- og behandlingspsykiatrien med det formål at koordinere myndighedernes indsats i forhold til socialt udsatte personer (PSP-samarbejdet).

Erfaringerne fra PSP-samarbejdet på Frederiksberg har vist, at det er vigtigt at kunne udveksle arbejdsmetoder og erfaringer mellem de relevante myndigheder – herunder i relation til enkeltpersoner – med henblik på at finde brugbare løsninger for den enkelte borger, sådan at den pågældende ikke udvikler (eller fortsætter) en kriminel adfærd, og sådan at den pågældende hjælpes på en ordentlig måde, når allerede iværksatte foranstaltninger mislykkes.

De hidtidige erfaringer med PSP-samarbejdet på Frederiksberg har været positive, og Justitsministeriet finder på den baggrund, at PSP-samarbejdet bør udvides til hele landet.

Som nærmere beskrevet ovenfor under pkt. 1.2 er sigtet med PSP-samarbejdet at sikre et smidigt og uformelt forum for tilrettelæggelse af en koordineret myndighedsindsats over for borgere i målgruppen.

PSP-samarbejdet forudsætter, at der som led i drøftelserne af en koordineret myndighedsindsats kan udveksles erfaringer myndighederne imellem, herunder i form af videregivelse af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, såsom oplysninger om strafbare forhold, sociale og psykiske problemer. Formålet med PSP-samarbejdet tilsiger, at de nødvendige oplysninger kan udveksles mellem de involverede myndigheder hurtigt og smidigt på møder i PSP-regi, uden